
OGRODNICZEK (1) *sb m*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w ogrodnik).

sg A ogrodniczka. ◇ [pl L ogrodniczk(a)ch.]

Dem. od „ogrodnik”:

1. *Od znac. ‘człowiek zajmujący się uprawą ogrodu i sprzedażą wyhodowanych tam płodów’:*

*Tá [cnota] wzniosła ogrodniczká z prochu Abactoná [= wzniosła z prochu ogrodniczka Abaktona]
RybGęśli D3v.*

2. *[Od znac. ‘chłop bezrolny, zagrodnik’:*

*Szereg: »ogrodniczek abo kmieć«: Po tych ogrodniczkach abo kmieciech należy dziesięcina
LustrMaz I 93.]*

KŁ